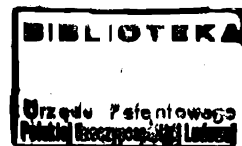

URZĄD PATENTOWY

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

CO9, 5/00

Nr 4873.

Kl. 22 i 2.

Wytwórnia przetworów chemicznych „Neon” sp. z ogr. odp.
(Kraków, Polska).

Lepiszczce szybkoschnące.

Zgłoszono 23 grudnia 1924 r.

Udzielono 6 maja 1926 r.

Używane współcześnie środki lepiące posiadają tę wadę, że czas schnięcia ich nie jest tak krótki, jak tego wymaga technika, a w szczególności warunki masowej produkcji. Substancje lepiące będące po dzień w użyciu, muszą z natury rzeczy posiadać tak dalece idące rozcieńczenie, by manipulacja, a w szczególności dozowanie tej substancji lepiącej były możliwe. Rozcieńczenie to stoi jednakże na przeszkodzie szybkiemu schnięciu tego środka, gdyż siła i szybkość lepienia, proporcjonalne w pewnym stopniu do stężenia środka lepiącego wskutek powyższego rozcieńczenia są z reguły tak zmniejszone, że doraźnie wyschnąć nie mogą. Brak owej doraźności powoduje, że technika lepienia wymaga ofiar czasu, o ile lepienie ma być bez zarzutu wykonane;

o ile zaś materiały spajane posiadają większy stosunkowo stopień sprężystości, lepienie jest niezupełne a nawet wadliwe. Zapobiec temu stanowi rzeczy mogłoby tylko bardzo intensywnie zwiększone stężenie środka lepiącego, które jednak jest z reguły niemożliwe, gdyż środki lepiące tak stężone nie dają się dozować, pomijając kwestię wysokich kosztów substancyj tak skoncentrowanych.

Powyższe wady usuwa wynalazek, będący przedmiotem niniejszego zgłoszenia patentowego. Jego myślą przewodnią było: unieszkodliwić rozluźniające działanie rozpuszczalnika bez ilościowego zwiększenia czynnego składnika lepiącego przy zachowaniu zdolności dozowania całego preparatu.

Powyższą myśl przewodnią można technicznie wykonać, jeśli do roztworu dowolnego składnika lepiącego w dowolnym rozpuszczalniku, względnie jeżeli do jakiegokolwiek środka lepiącego doda się na zimno jakiegokolwiek substancji, która absorbuje rozpuszczalnik w tym stopniu, by nie zaabsorbowana reszta rozpuszczalnika w stosunku do niezmięnionej ilości czynnej substancji lepiącej, wykazała dzięki owemu dodatkowi znacznie zwiększone stężenie. Dobór owego składnika musi być taki, by pierwotna zdolność dozowania środka lepiącego nie doznała uszczerbku. Przykładową formą wykonania takiego lepiszcza jest 60%-owy roztwór dekstryny jako środka lepiącego w wodzie jako rozpuszczalniku z dodatkiem jakiegokolwiek substancji rozdrobnionej (masa papierowa, pył korkowy, biel cynkowa) jako dodatku absorbującego wodę. Powyższa forma wykonania jest, jak nadmieniono, przykładową. Analogicznie można sporządzić lepiszcza szybko schnące z bardzo rozmaitych składników czynnych w dowolnych stężeniach we wszystkich rozpuszczalnikach, przyczem jako dodatek absorbujący rozpuszczalnik wchodzi w rachubę dowolne substancje tak obojętne jak i chemicznie oddziaływujące na roztwór. Dalszymi zaletami i cechami takiego lepiszcza są:

1) Lepiszczce znosi doskonale transport kolejowy bez względu na temperaturę. 2) Nie ulega zepsuciu, składniki nie rozdziela się przez odstawienie, a więc magazynowanie nie przedstawia żadnych trudności. 3) Natychmiastowa zdolność do użycia bez jakiegokolwiek czynności przygotowawczych. 4) Nie powstawanie ciągnących się nitów przy pobieraniu lepiszcza celem klejenia.

5) Chwyta natychmiast a więc posiada taki stopień mazistości, że nawet wcale twardy papier siłą swej sprężystości nie może się odkleić. 6) Wysycha w paru minutach i klei tak mocno że bez uszkodzenia papieru nie da się odkleić. 7) Miejsce raz zaklejone nie da się odkleić, chyba przez odmoczenie, lecz już ponownie nie chwyci. 8) Wyschnięte trzyma się tak mocno papieru, że przy odrywaniu nie kruszy się. 9) Nie zawiera żadnych składników zdrowiu szkodliwych stałych ani lotnych, wskutek czego w użyciu nie naraża używających go na choroby skórne, dróg oddechowych i temu podobne. 10) Nie posiada zapachu, któryby się udzielał. 11) Jest nadzwyczaj ekonomiczne.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Postępowanie celem uzyskania lepiszcza szybko schnącego, znamienne tem, że do dowolnego środka lepiącego dodaje się na zimno substancję absorbującą rozpuszczalnik, dzięki czemu bez zwiększenia czynnego składnika środka lepiącego zwiększa się koncentracja czynnej (lepiąco) partji lepiszcza i wskutek tego uzyskuje się doraźne zlepienie.

2. Postępowanie celem uzyskania lepiszcza według zastrz. 1, znamienne tem, że przez odpowiedni dobór substancyj dodatkowych w ilościach dostatecznych dla uzyskania żądanej konsystencji otrzymuje się łatwość dozowania lepiszcza przy zwiększonej szybkości zlepiania.

Wytwórnia przetworów chemicznych „Neon” sp. z ogr. odp.

Zastępca: A. Bolland,
rzecznik patentowy.